

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE

Numer 42 (413)

Mierzeszyn, październik 2020 r.

ISSN 2082-0089

Rok 11

Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.

UROCZYSTOŚĆ SAKRAMENTU CHRZTU ŚWIĘTEGO SEWERYNA KAMIŁA KAROLA PEPLIŃSKIEGO 14 września 2020 roku

**PIERWSZA ROCZNICA SAKRAMENTU MAŁŻEŃSTWA
PAŃSTWA JULIANNY I KAMIŁA PEPLIŃSKICH
14 września 2020 roku**

JUBILEUSZ 25. ROCZNICY SŁUŻBY MINISTRANCKIEJ PANA KAMIŁA PEPLIŃSKIEGO

WYSTAWIONO CIAŁO CARLA ACUTISA

W Asyżu rozpoczęło się wystawienie ciała 15-letniego geniusza komputerowego Carla Acutisa. „Prosiło o to wielu jego rówieśników, którzy zapragnęli bezpośredniego kontaktu z moim synem” – mówi matka przyszłego błogosławionego. W rozmowie z Radiem Watykańskim wskazuje, że „to spotkanie dla wielu stanie się punktem wyjścia ku Bogu i pogłębionej wierze”.

Wystawienie ciała, które zachowało się w nienaruszonym stanie trwać będzie przez siedemnaście dni w Sanktuarium Ogołocenia w Asyżu, gdzie pochowany jest Carlo, który zostanie wyniesiony na ołtarze 10 października 2020 roku (uroczystość będzie transmitowana w internecie) w obecności swej rodziny i przyjaciół. „Dla mnie zobaczenie ciała mego syna było ogromnym przeżyciem. Myślę, że podobnie będzie dla jego rówieśników. Jego przykład życia jest punktem wyjścia dla każdego kto pragnie postawić Ewangelię w centrum swego życia” – podkreśla Antonia Salzano.

„Carlo zostanie ogłoszony błogosławionym, jednak świętość, to coś co dotyczy każdego z nas. Mój syn jest przykładem dla wszystkich, bo świętość nie jest zarezerwowana dla nielicznych. Bóg stworzył każdego z nas w sposób wyjątkowy, niepowtarzalny. Mówiąc o tym Carlo przywoływał nasze niepowtarzalne linie papilarne i wskazywał na konieczność zachowania tej wyjątkowości, by nie stać się marną fotokopią innych – mówi papieskiej rozgłośni matka przyszłego błogosławionego. – Jego beatyfikacja zawiera w sobie przesłanie eucharystyczne, które mówi, że Bóg jest obecny wśród nas. Stąd też trzeba nieustannie żyć tą Obecnością. Święty Franciszek, którego mój syn kochał i sam Carlo są dowodem owocności życia

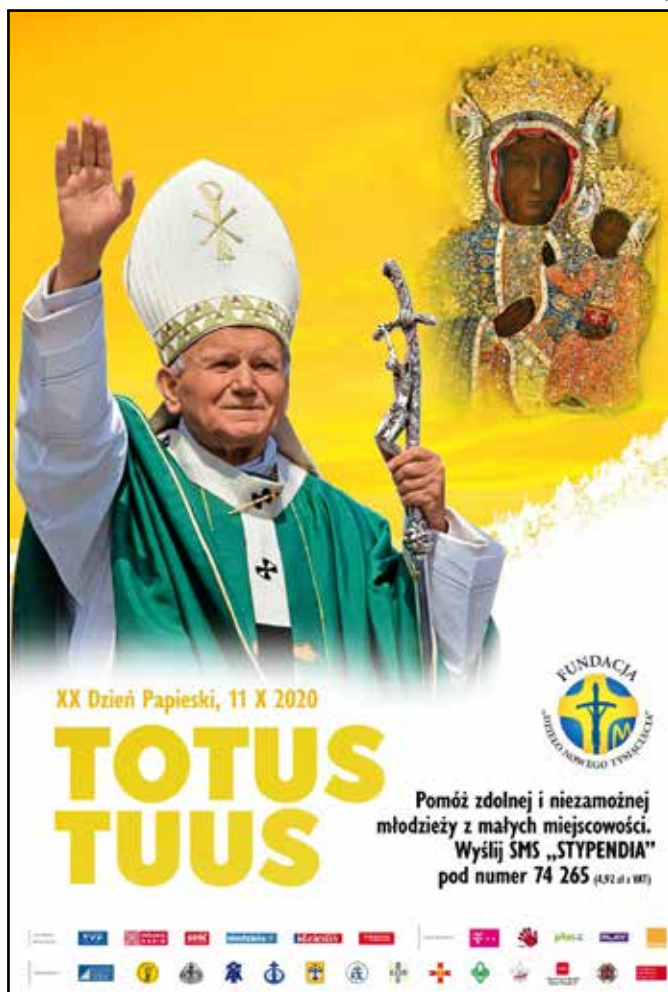
tych, którzy stawiają Boga w centrum swego życia”.

Matka przyszłego błogosławionego wskazuje, że Carlo pociąga młodych ludzi, ponieważ jest ich rówieśnikiem, żyjącym w ich czasach i tak samo, jak oni zafascynowanym internetem. „Swym życiem dialoguje ze współczesnością, to czyni go niezwykle aktualnym i bliskim” – podkreśla Antonia Salzano. Przywołuje ulubione powiedzenia syna, że „szczęście to zapatrzenie się w Boga, a smutek i zgorzknienie to zapatrzenie się w samego siebie”. Przypomina, że rówieśnicy nazywają Carla „influencerem Boga”.

Matka Carla Acutisa przypomina, że papież Franciszek cytuje jej syna w adhortacji „Christus vivit”, przywołując częste powiedzenie Carla: „Wszyscy rodzą się jako oryginały, ale wielu umiera jako fotokopie”. Ma także nadzieję, że w czasie swej sobotniej pielgrzymki do Asyżu, związanej z podpisaniem u grobu św. Franciszka najnowszej encykliki „Fratelli tutti”, Ojciec Święty zatrzyma się także na chwilę modlitwy przy relikwiach influencera Boga i, jak przewidują włoskie media, przyszłego patrona internetu.

BEATA ZAJĄCZKOWSKA - KAI

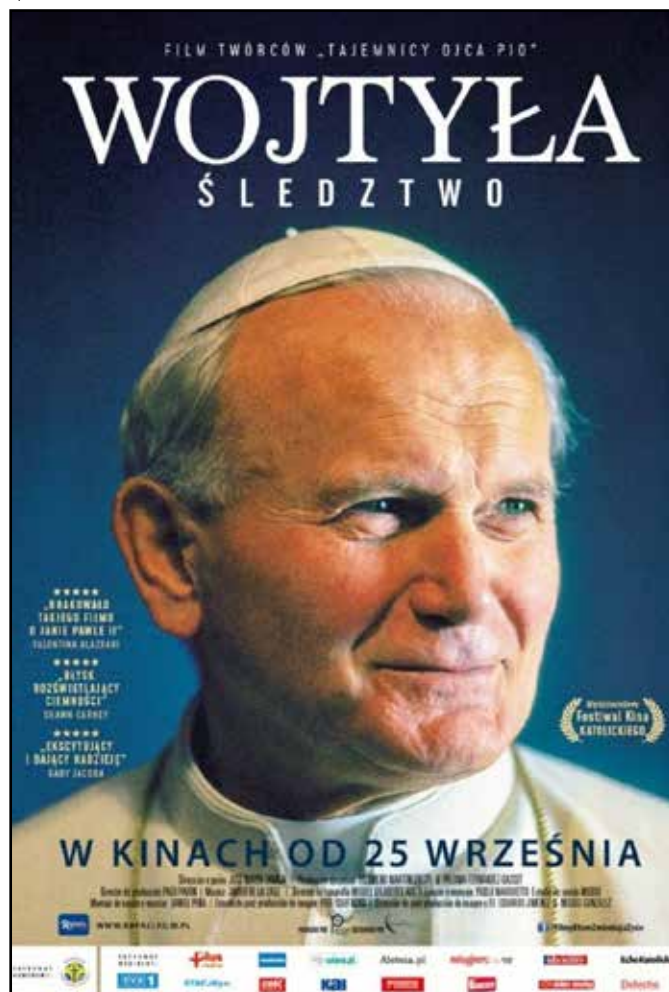

XX Dzień Papieski, 11 X 2020

TOTUS TUUS

Pomóż zdolnej i niezamożnej młodzieży z małych miejscowości. Wyślij SMS „STYPENDIA” pod numer 74 265 (492 zł + VAT)

FUNDACJA MIŁOŚCI

FILM TWÓRCÓW „TAJEMNICY OJCA PIO”

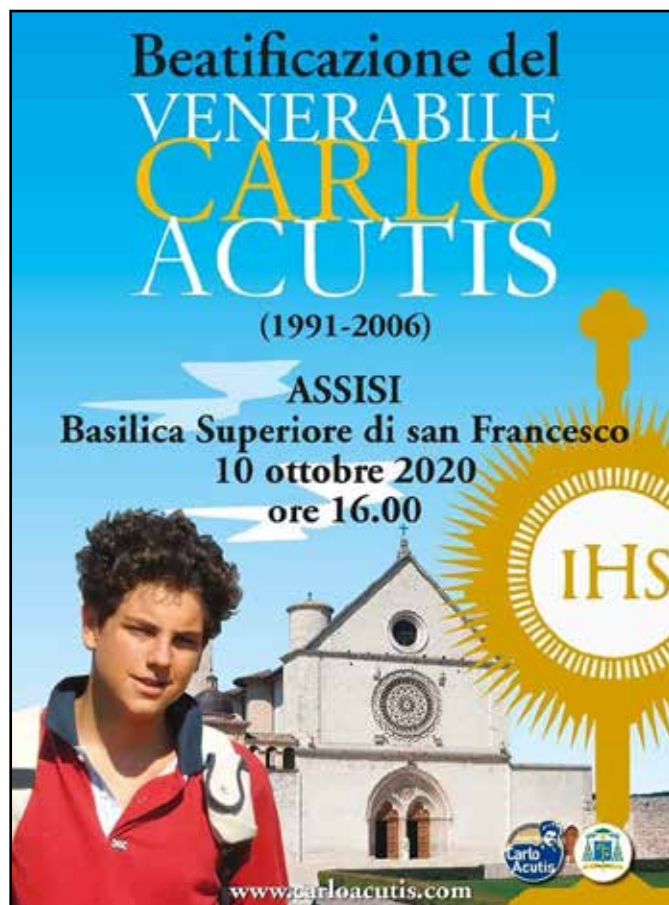
WOJTYŁA ŚLEDZTWO

W KINACH OD 25 WRZEŚNIA

Tajemnice Święta

Tajemnice Różańca Świętego

Beatificazione del VENERABILE CARLO ACUTIS

(1991-2006)

ASSISI
Basilica Superiore di san Francesco
10 ottobre 2020
ore 16.00

www.carloacutis.com

Z RADOŚCIĄ POWRÓĆMY DO EUCHARYSTII

Pandemia wywołana wirusem COVID-19 nie tylko zakłóciła dynamikę życia społecznego, rodzinnego, gospodarczego, oświatowego i zawodowego, ale też zaburzyła życie wspólnoty chrześcijańskiej, włącznie z jego wymiarem liturgicznym. Aby uniemożliwić przenoszenie wirusa, konieczne było wprowadzenie sztywnego dystansu społecznego, co miało następstwa dla pewnej zasadniczej cechy życia chrześcijańskiego: „*Bo gdzie są dwaj albo trzej zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich*” (Mt 18,20); „*Trwali oni w nauce Apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwach. Wszyscy, co uwierzyli, przebywali razem i wszystko mieli wspólne*” (Dz 2,42-44).

Wymiar wspólnotowy ma znaczenie teologiczne: Bóg jest więzią Osób w Trójcy Przenajświętszej; stworzył człowieka w relacyjnej komplementarności mężczyzny i kobiety, gdyż „*nie jest dobrze, żeby mężczyzna był sam*” (Rdz 2,18), nawiązuje więc z mężczyzną i kobietą oraz powołuje ich do wejścia z Nim w relację: jak trafnie to ujął Święty Augustyn, niespokojne jest nasze serce, dopóki nie znajdzie Boga i w Nim nie spocznie (por. „*Wyznania*”, I, 1). Pan Jezus rozpoczął publiczną działalność, powołując grupę uczniów, by wspólnie żyli i głosili Królestwo; z tej małej trzódki narodził się Kościół. Dla opisu życia wiecznego Pismo Święte posługuje się obrazem miasta: Niebieskiego Jeruzalem (por. Ap 21); miasto to wspólnota osób połączonych wspólnymi wartościami, zasadniczymi realiami ludzkimi i duchowymi, miejscami, świątyniami i różnorodną zorganizowaną aktywnością osób, które współdziałają w budowaniu wspólnego dobra. Paganie wznosili świątynie przeznaczone wyłącznie dla bóstwa, a niedostępne dla ludzi, chrześcijanie zaś, gdy tylko mogli się cieszyć wolnością sprawowania kultu, szybko zbudowali miejsca będące domus Dei et domus ecclesiae, gdzie wierni stanowili wspólnotę Boga, lud zwołany do sprawowania kultu i ustanowiony zgromadzeniem świętym. Bóg mógł zatem ogłosić: „*Ja jestem twoim Bogiem, ty będziesz moim ludem*” (por. Wj 6,7; Pwt 14,2). Pan wiernie zachowuje swoje przymierze (por. Pwt 7,9), dlatego Izrael staje się Przybytkiem Boga, miejscem uświęconym Jego obecnością w świecie (por. Wj 29,45; Kpł 26,11-12). Dlatego dom Pański oznacza obecność rodziny dzieci Bożych. Także i dzisiaj, w modlitwie na poświęcenie nowego kościoła, biskup prosi o to, by kościół ten był tym, czym powinien być zgodnie ze swoją naturą: „*...aby zawsze był miejscem świętym [...]. Niech tutaj źródła łask zmywają ludzkie winy, aby dzieci Twoje, Ojczy, umarłe dla grzechu, rodziły się na nowo do życia Bożego. Niech Twoi wierni, zgromadzeni wokół ołtarza, sprawują pamiątkę Paschy i posilają się przy stole słowa i Ciała Pańskiego. Niech wznosi się tutaj miła Tobie ofiara chwały, a głos ludzi, złączony ze śpiewem Aniołów, niech rozbrzmiewa w nieustannej modlitwie za zbawienie świata. Niechaj tutaj ubodzy znajdą miłosierdzie, uciśnieni prawdziwą wolność, a wszyscy ludzie niech przyoblekają się w godność Twoich dzieci, aż osiągną szczęśliwie radość życia wiecznego w niebieskim Jeruzalem*”.

Wspólnota chrześcijan nigdy nie stosowała izolacji i nigdy nie czyniła z kościoła miasta z zamkniętymi bramami. Chrześcijanie, ceniąc wartość życia

wspólnotowego oraz dążenia do wspólnego dobra, zawsze zabiegali o integrację w społeczeństwie, jakkolwiek ze świadomością swojej odmienności: być w świecie, nie należąc do świata ani się do niego nie ograniczając (por. „*List do Diogneta*”, 5-6). Także w sytuacji zagrożenia spowodowanego pandemią ujawniło się wielkie poczucie odpowiedzialności: słuchając władz świeckich i ekspertów oraz z nimi współpracując, Księża Biskupi i konferencje poszczególnych episkopatów byli gotowi podejmować trudne i bolesne decyzje, włącznie z przedłużonym zawieszeniem udziału wiernych w celebracji Eucharystii. Kongregacja wyraża głęboką wdzięczność Księżom Biskupom za zaangażowanie i wysiłek włożony w próby udzielenia odpowiedzi w możliwie najlepszy sposób na nieprzewidzianą i złożoną sytuację.

Kiedy tylko jednak okoliczności na to pozwalają, koniecznie i pilnie trzeba powrócić do normalności życia chrześcijańskiego; jego domem jest budynek kościoła, zaś sprawowanie liturgii, a zwłaszcza Eucharystii, „*jest szczytem, do którego zmierza działalność Kościoła, i zarazem jest źródłem, z którego wypływa cała jego moc*” (Konstytucja o liturgii świętej „*Sacrosanctum concilium*”, 10).

Świadomi faktu, że Bóg nigdy nie opuszcza ludzkości, którą stworzył, i że nawet najcięższe próby mogą przynosić owoce łaski, przyjęliśmy oddalenie od ołtarza Pańskiego jako czas postu eucharystycznego, służący z pożytkiem temu, byśmy na nowo odkryli żywotne znaczenie, piękno i niezmierzoną wartość Eucharystii. Kiedy to tylko możliwe, trzeba jednak powrócić do Eucharystii z oczyszczonym sercem, z odnowionym zadziwieniem, z mocniejszym pragnieniem, by spotkać Pana, trwać przy Nim i przyjąć Go, aby zanieść Go braciom, dając świadectwo życia wypełnionego wiarą, miłością i nadzieją.

Ten czas wyrzeczenia może dać nam łaskę zrozumienia serca naszych braci męczenników z Abiteny (z początku IV wieku), którzy wobec oczywistego wyroku śmierci odpowiedzieli swoim sędziom ze spokojnym zdecydowaniem: „*Sine Dominico non possumus*”. Bezwzględne non possumus (nie możemy) i bogactwa znaczeniowego przymiotnika użytego w formie rzeczownika Dominicum (tego, co należy do Pana), nie można przetłumaczyć za pomocą jednego słowa. Króciutka formuła kryje w sobie wielkie bogactwo odcieni znaczeń, które dzisiaj możemy rozważać:

– Nie możemy żyć, być chrześcijanami, w pełni realizować swojego człowieczeństwa oraz pragnień dobra i szczęścia, które nosimy w sercu, bez Słowa Bożego, które podczas celebracji urzeczywistnia się i staje się żywym słowem, wypowiedzianym przez Boga do tego, kto dzisiaj otwiera serce, by słuchać;

– Nie możemy żyć jako chrześcijanie bez uczestnictwa w Ofierze Krzyża, w której Pan Jezus daje siebie bez reszty, aby swoją śmiercią zbawić człowieka, który umarł wskutek grzechu; Odkupiciel jednoczy ze sobą ludzkość i przyprowadza ją do Ojca; w uścisku Ukrzyżowanego każde ludzkie cierpienie znajduje światło i pocieszenie;

– Nie możemy żyć bez uczty eucharystycznej, bez stołu Pańskiego, do którego jesteśmy zaproszeni jako

dzieci i bracia, by przyjmować tego samego Chrystusa Zmartwychwstałego, obecnego w ciele, krwi, duszy i bóstwie w Chlebie z nieba, który nas krzepi w radościach i w trudach ziemskiego pielgrzymowania;

- Nie możemy żyć bez wspólnoty chrześcijańskiej, rodziny Pana: potrzebujemy spotkań z braćmi, z którymi nas łączy dzieciństwo Boże, braterstwo z Chrystusem, powołanie i dążenie do świętości i zbawienia dusz w całej bogatej różnorodności wieku, osobistych historii życia, charyzmatów i powołań;

- Nie możemy żyć bez domu Pańskiego, który jest naszym domem, bez świętych miejsc, gdzie narodził się dla wiary, gdzie odkryliśmy opatrnościową obecność Pana i miłosierny uścisk Jego ramion, podnoszący tego, kto upadł, gdzie uświęciliśmy swoje powołanie do życia zakonnego lub małżeńskiego, gdzie zanosiliśmy błagania i dziękczynienia, cieszyliśmy się i płakali, gdzie powierzaliśmy Ojcu naszych najbliższych, którzy doszli do kresu ziemskiego pielgrzymowania;

- Nie możemy żyć bez dnia Pańskiego, bez niedzieli, która przynosi światło i nadaje sens kolejnym dniom pracy oraz rodzinnym i społecznym obowiązkom.

O ile środki społecznego przekazu swoją cenną działalnością służą chorym i innym ludziom niemogącym pójść do kościoła, i wyświadczyły wielką przysługę, transmitując Mszę Świętą w czasie, gdy nie było możliwości przeżywania jej we wspólnocie, żadna transmisja nie może się równać z osobistym udziałem w Eucharystii ani nie może go zastąpić. Same transmisje mogą nas nawet oddalić od osobistego i głębokiego spotkania z Bogiem Wcielonym, który wydał nam siebie nie w sposób wirtualny, ale rzeczywisty, mówiąc: „*Kto spożywa moje Ciało i Krew moją pije, trwa we Mnie, a Ja w nim*” (J 6,56). Fizyczny kontakt z Panem jest żywotny, niezbędny, niezastąpiony. Kiedy już określono i podjęto konkretne środki ograniczające do minimum możliwość zakażenia wirusem, niech wszyscy koniecznie zajmą z powrotem swoje miejsce w zgromadzeniu braci, niech odkryją na nowo niezastąpioną wartość i piękno celebracji, niech zaproszą i przyciągną zaraźliwym entuzjazmem braci i siostry, którzy są zniechęceni, wystraszeni, nazbyt długo nieobecni czy pogubieni.

Dykasteria chce potwierdzić pewne zasady i zasugerować pewne linie działania dla ułatwienia szybkiego i bezpiecznego powrotu do celebrowania Eucharystii.

Należyta dbałość o przestrzeganie norm higieny i bezpieczeństwa nie może prowadzić do wyjałowienia gestów i obrzędów, do nieświadomego nawet siania lęku i poczucia zagrożenia wśród wiernych.

Od Księża Biskupów oczekuje się roztropnych, ale stanowczych działań wobec władz publicznych, by nie sprowadzały one uczestnictwa wiernych w Eucharystii do kategorii „zgromadzeń” i nie uznawały go za równorzędne czy wręcz podrzędne wobec różnych form spotkań rekreacyjnych.

Określanie norm liturgicznych nie leży w kompetencji władz świeckich, lecz prawo kierowania sprawami liturgii mają tylko kompetentne władze kościelne (por. „*Sacrosanctum concilium*”, 22).

Wiernym należy ułatwić udział w celebracjach, ale bez improwizowanych eksperymentów liturgicznych i przy pełnym poszanowaniu zawartych w księgach liturgicznych norm, które określają przebieg celebracji. Liturgia, będąca doświadczeniem sacrum, świętości i przemieniającego piękna, jest przedsmakiem harmonii wiecznego szczęścia: należy zatem dbać o godność miejsc, wyposażenia kościołów, sposobów sprawowania świętych obrzędów, zgodnie z rzeczowym zaleceniem Soboru Watykańskiego II: „*Obrzędy niech się odznaczają szlachetną prostotą*” („*Sacrosanctum concilium*”, 34).

Należy uznać prawo wiernych do przyjmowania Ciała Chrystusa i do adorowania Pana obecnego w Eucharystii w przewidzianych formach, bez ograniczeń wykraczających poza zasady higieny określone przez władze publiczne lub przez Księża Biskupów.

Podczas Eucharystii wierni adorują obecnego w niej Zmartwychwstałego Jezusa; widzimy zaś, jak łatwo zanika zmysł adoracji, modlitwa adoracji. Prosimy Pasterzy, by w swoich katechezach podkreślali konieczność adoracji.

Niezawodną zasadą chroniącą przed zbłądzeniem jest posłuszeństwo. Posłuszeństwo normom określonym przez Kościół, posłuszeństwo Księżom Biskupom. W trudnych czasach (mam na myśli na przykład wojny, pandemię) Księża Biskupi i Konferencje Episkopatów mogą ustalać tymczasowe normy postępowania, których należy przestrzegać. Posłuszeństwo chroni skarb powierzony Kościołowi. Zasady wprowadzone przez Księża Biskupów i Konferencje Episkopatów tracą ważność, kiedy sytuacja wraca do normy.

Kościół wciąż będzie troszczyć się o osobę ludzką w jej integralności. Daje świadectwo nadziei, nakłania do zaufania Bogu, przypomina, że ziemskie życie jest ważne, ale znacznie ważniejsze jest życie wieczne: wspólne życie z Bogiem przez całą wieczność jest naszym celem, naszym powołaniem. Taka jest wiara Kościoła, o której przez długie wieki dawały świadectwo rzesze męczenników i świętych, takie jest pozytywne głoszenie, które uwalnia od jednostronnych uproszczeń, od ideologii: z należyłą dbałością o zdrowie publiczne Kościół łączy głoszenie i towarzyszenie na drodze do wiecznego zbawienia dusz. Nadal zatem powierzajmy się ufnie Bożemu miłosierdziu, przyzywajmy wstawiennictwa błogosławionej Dziewicy Maryi, *Salus infirmorum et Auxilium christianorum*, w intencji tych wszystkich, których ciężko doświadcza pandemia i wszelkie inne cierpienie; nie ustawajmy w modlitwie za tych, którzy opuścili ziemskie życie, jednocześnie zaś ponówmy postanowienie, by być świadkami Zmartwychwstałego i głosicielami niezachwianej nadziei, która przekracza granice tego świata.

W Watykanie, 15 sierpnia 2020 roku, w uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny.

Ks. Kardynał ROBERT SARAH

Podczas audiencji udzielonej 3 września 2020 roku wyżej podpisanemu Kardynałowi Prefektowi Kongregacji do spraw Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów Ojciec Święty Franciszek zatwierdził niniejszy list i polecił jego publikację.

INTENCJE MSZALNE październik 2020

1. czwartek	7 ⁰⁰ + Jan Chudzicki
2. piątek	18 ⁰⁰ + Mieczysław Fryca: rocznica śmierci
3. sobota	18 ⁰⁰ + Jan Kapanke: rocznica śmierci
4. niedziela	7 ³⁰ dzięk. błag. w intencji Angeliki i Tomasza Jaszewskich: 1. rocznica sakramentu małżeństwa 9 ³⁰ dzięk. błag. w intencji Lucyny i Marka Czerwińskich: 7. rocznica sakramentu małżeństwa 11 ⁰⁰ + zmarli z rodziny Temberskich
5. poniedziałek	18 ⁰⁰ dzięk. błag. w intencji Angeliki i Tomasza Jaszewskich: 1. rocznica sakramentu małżeństwa
6. wtorek	7 ⁰⁰ + wypominkowa za zmarłych
7. środa	18 ⁰⁰ dzięk. błag. w intencji Bernadety i Kazimierza Kolbusz: 42. rocznica sakramentu małżeństwa i w intencji całej rodziny
8. czwartek	7 ⁰⁰ + Jan Chudzicki
9. piątek	18 ⁰⁰ + Maciej Rutkowski
10. sobota	18 ⁰⁰ + Elżbieta i Jan Dawidowscy
11. niedziela	7 ³⁰ + Małgorzata Gmerek i Kazimierz Gmerek 9 ³⁰ + siostra Józefa, ks. Edward; zmarli z rodzin Wlazło i Królik 11 ⁰⁰ dzięk. błag. w intencji Róży św. Małgorzaty z Domachowa
12. poniedziałek	18 ⁰⁰ + rodzice Stanisław i Weronika Klinkosz oraz brat Stanisław Klinkosz
13. wtorek	18 ⁰⁰ + Helena i Leon Wenta
14. środa	18 ⁰⁰ dzięk. błag. w intencji Justyny i Sławomira Szymczyk: jubileusz 25. rocznicy sakramentu małżeństwa
15. czwartek	7 ⁰⁰ + rodzice Zofia i Antoni Marchewka
16. piątek	18 ⁰⁰ + Andrzej i Feliksa Bąk oraz zmarli z rodzin Bąk i Bieleckich
17. sobota	18 ⁰⁰ + Kazimierz Kąkol: rocznica urodzin i rocznica śmierci
18. niedziela	7 ³⁰ + Jadwiga i Konrad Lewandowscy: rocznica śmierci 9 ³⁰ + Adam Langowski, Elżbieta Tempska i Piotr Stefanowski 11 ⁰⁰ + Helena, rodzice, rodzeństwo z rodzin: Tarczewskich, Mejer, Guźniczak, Woźnińskich, Kowalczyk i Juszczak
19. poniedziałek	18 ⁰⁰ + zmarli z rodzin Wohler, Kolbusz i Szymanowskich
20. wtorek	18 ⁰⁰ + Henryk Plata: rocznica śmierci; zmarli z rodzin: Plata, Doring, Sarek, Troka i Tisler
21. środa	7 ⁰⁰ + Jan Chudzicki
22. czwartek	18 ⁰⁰ + Władysława i Marian Bartczak; Helena i Jan Niemykin; mąż Stanisław; synowie Andrzej i Krzysztof; siostry Barbara Niedziałek i Janina Wolańska
23. piątek	18 ⁰⁰ + Tadeusz Muszyński oraz zmarli z rodzin Muszyńskich i Mocarskich
24. sobota	18 ⁰⁰ + Kazimierz Kucmann: 14. rocznica śmierci
25. niedziela	7 ³⁰ dzięk. błag. w intencji Katarzyny i Grzegorza Antoniewicz: 29. rocznica sakramentu małżeństwa 9 ³⁰ + Stanisław Nowakowski: 35. rocznica śmierci 11 ⁰⁰ + Zygmunt Walkowski: rocznica urodzin
26. poniedziałek	18 ⁰⁰ + Jan Kluskiewicz: 7. rocznica śmierci
27. wtorek	18 ⁰⁰ + Władysław Niemykin oraz rodzice i bracia Kolbusz
28. środa	7 ⁰⁰ + Anna Korzeniecka
29. czwartek	18 ⁰⁰ dzięk. błag. w intencji Ewy i Jacka Szuba: 26. rocznica sakramentu małżeństwa
30. piątek	18 ⁰⁰ + Henryk i Maria Piekarscy oraz dziadkowie z obojga stron
31. sobota	18 ⁰⁰ + Marianna Pieczykolan: rocznica śmierci i zmarli z rodziny

zamawiający intencje mszalne akceptują druk w/w danych osobowych

w ostatnim czasie...

ZOSTALI OCHRZCZENI:

1. SEWERYN KAMIL KAROL PEPLIŃSKI, zam. Domachowo 13/9, ur. 26 lipca 2020, och. 14 września 2020 (rodzice wyrażają zgodę na publikację informacji).
2. ANTONI WOJTYRA, zam. Domachowo 15/6, ur. 7 lipca 2020, och. 20 września 2020 (rodzice wyrażają zgodę na publikację informacji).
3. ANNA JULIA KUDUK, zam. Warcz 11, ur. 26 czerwca 2020, och. 3 października 2020 (rodzice wyrażają zgodę na publikację informacji).

ZAPOWIEDZI PRZEDŚLUBNE:

1. MATEUSZ ŁUKASZ WÓJCIK, zam. Błotnia 11 i NATALIA MIROSLAWA KUCZYŃSKA, zam. Pruszcz Gdański, ul. Słowackiego 7A (narzeczeni wyrażają zgodę na publikację informacji).

ZMARLI:

1. ANNA KORZENIECKA, zam. Mierzeszyn, ul. Gdańska 5, ur. 2 lutego 1918, zm. 18 września 2020, pogrzeb odbył się 23 września 2020 w Gdańsku na cmentarzu garnizonowym (rodzina wyraża zgodę na publikację informacji).
2. PIOTR PRZYBOROWSKI, zam. Domachowo 15/11, ur. 3 maja 1975, zm. 19 września 2020, pogrzeb odbył się 22 września 2020 w Świątyni k. Szczytna, archidiecezja warmińska (rodzina wyraża zgodę na publikację informacji).

PODZIĘKOWANIE ZA OFIARY NA REMONT KOŚCIOŁÓW MIERZESZYŃSKICH: ROK 2020

432. Małgorzata i Ryszard Kulwikowscy, Błotnia
433. Helena Miękina, Błotnia
434. Katarzyna i Karol Raszewscy, Zaskoczyn
435. Julianna i Kamil Pepliński, Domachowo
436. Irena Dorawa, Zblewo
437. Urszula Plata, Mierzeszyn
438. Rodzina Banasik, Mierzeszyn
439. Beata i Andrzej Walczyna, Zaskoczyn
440. Alicja Majer, Straszyn
441. Jadwiga Wiśniewska, Pruszcz Gdański
442. Barbara Olzacka, Rumia Janowo
443. Agnieszka i Wojciech Napiórkowscy, Mierzeszyn
444. Halina Ronowicz, Błotnia
445. Bożena Kielczykowska, Mierzeszyn
446. Zygmunt Koprowicz, Olszanka
447. Bronisława Malec, Mierzeszyn
448. Helena Stosio, Domachowo
449. Grażyna i Ryszard Brzoskowsky, Mierzeszyn
450. Gertruda i Jan Rojkiewicz, Mierzeszyn
451. Alicja Ruskowska, Mierzeszyn
452. Mieczysława Stosio, Mierzeszyn
453. Władysław Gajęcki, Domachowo
454. Klara Strąk, Domachowo
455. Agata Kucharz, Domachowo
456. Henryka Bystrzak z Mama, Warcz
457. Eryka Żurek, Domachowo
458. Irena Niemykin, Mierzeszyn
459. Genowefa Muszyńska, Domachowo
460. Helena Baermann, Domachowo
461. Leokadia Krause, Domachowo
462. Zuzanna Bliszczuk, Domachowo
463. Mateusz Wójcik, Błotnia

Wszystkie w/w osoby akceptują publikację swoich danych osobowych

PAPIESKA INTENCJA APOSTOLSTWA MODLITWY

na październik 2020

Intencja ewangelizacyjna - za misję świeckich w Kościele

Módlmy się, aby wierni świeccy, a szczególnie kobiety, na mocy chrztu, w większym stopniu byli włączani w podejmowanie odpowiedzialności za Kościół.

PROŚBA DO PARAFIAN O SPRZĄTANIE KOŚCIOŁA NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA

- 10 października: Warcz przy szosie
17 października: Warcz wioska
24 października: Zaskoczyn
31 października: Domachowo stare domy
7 listopada: Domachowo 16 i 17
14 listopada: Domachowo 13, 14 i 15
21 listopada: Mierzeszyn od rodziny Gajewskich do rodziny Lewandowskich
28 listopada: Mierzeszyn od rodziny Grabińskich do rodziny Łada
5 grudnia: Mierzeszyn, ul. Osiedlowa
12 grudnia: Mierzeszyn od rodziny Mazur do rodziny Antoniewicz
19 grudnia: Mierzeszyn od rodziny Senderskich do rodziny Formella
23 grudnia: Mierzeszyn od rodziny Radomskich do rodziny Czerwińskich
31 grudnia: Kozia Góra i Szklana Góra
2 stycznia: Mierzeszyn wybudowanie od strony Błotni i Zaskoczyna
5 stycznia: Mierzeszyn wybudowanie od strony Miłowa
9 stycznia: Olszanka
16 stycznia: Mierzeszyn wybudowanie od strony Domachowa
23 stycznia: Miłowo
30 stycznia: Błotnia wybudowanie
6 lutego: Błotnia wioska
13 lutego: Warcz przy szosie
20 lutego: Warcz wioska
27 lutego: Zaskoczyn
6 marca: Domachowo stare domy
13 marca: Domachowo 16 i 17
20 marca: Domachowo 13, 14 i 15
27 marca: Mierzeszyn od rodziny Gajewskich do rodziny Lewandowskich
3 kwietnia: Mierzeszyn od rodziny Grabińskich do rodziny Łada
10 kwietnia: Mierzeszyn ul. Osiedlowa
17 kwietnia: Mierzeszyn od rodziny Mazur do rodziny Antoniewicz
24 kwietnia: Mierzeszyn od rodziny Senderskich do rodziny Formella
1 maja: Mierzeszyn od rodziny Radomskich do rodziny Czerwińskich
8 maja: Kozia Góra i Szklana Góra
15 maja: Mierzeszyn wybudowanie od strony Błotni i Zaskoczyna
22 maja: Mierzeszyn wybudowanie od strony Miłowa
29 maja: Olszanka
5 czerwca: Mierzeszyn wybudowanie od strony Domachowa
12 czerwca: Miłowo
19 czerwca: Błotnia wybudowanie
26 czerwca: Błotnia wioska
3 lipca: Warcz przy szosie
10 lipca: Warcz wioska
17 lipca: Zaskoczyn

uwaga: klucze do kościoła znajdują się u państwa K. W. Czerwińskich

NABOŻEŃSTWA RÓŻAŃCOWE W PAŹDZIERNIKU 2020 W NASZEJ PARAFII

- dla młodzieży i dorosłych od poniedziałku do soboty po Mszy świętej;
- dla dzieci w poniedziałki i piątki o godz. 17.30.

Msza święta Krzyżma w Archikatedrze w Gdańsku Oliwie pod przewodnictwem Jego Ekscelencji Ks. Biskupa Jacka Jezierskiego Administratora Apostolskiego Archidiecezji Gdańskiej Sede vacante, 19 września 2020 roku.

STRONA INTERNETOWA NASZEJ PARAFII: www.parafia.i3k.pl

**NUMER KONTA PARAFIALNEGO Parafia św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie
PL34833500030303243720000001 Kod BIC/SWIFT: GBWCPLPP
Bank Spółdzielczy w Pruszczu Gdańskim Oddział Trąbki Wielkie**

**U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE – Gazeta Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie.
Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.
Redaktor naczelny: ks. Andrzej Sowiński, zastępca red. naczelnego: Irena Krzemińska, red. techniczny: Franciszek Sowiński.
Wydawca: Parafia św. Bartłomieja Apostoła, ul. Wolności 17, 83-041 MIERZESZYN, tel. (0048) 58 682 81 78,
e-mail: donandrea64@wp.pl Cena: dobrowolna ofiara, liczymy także na sponsorów gazety.**